பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்: நீந்தக் கற்றுக்கொள்ள தண்ணீரில் இறங்காமல் முடியுமா? * அவிவேகியின் குற்றம், அவனுக்கு மட்டும் தெரியாது; உலகத்துக்குத் தெரியும் விவேகியின் குற்றம் அவனுக்கு மட்டும் தெரியும் உலகத்துக்குத் தெரியாது. * துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலை * வரப்போகிற துன்பம் நமக்குத் தெரியாமலிருப்பதால் துன்பம் வருகிற நிமிஷம் வரையில் துக்கமற்று இருக்கிறோம் * நமக்கு வருகிற நன்மை தீமைகள் நமக்குத் தெரியாமலிருக்க, அதேதனை வேறுவித பல்லிகளெல்லாம் எப்படி அறியும் தெரியுமோ? * அரசும் அபயத்தி இல்லாதவன் என்பதற்கு அவனுடைய மந்திரங்களே சாக்ஷி; சமர்த்தன் அல்ல என்பதற்கு அவனுடைய பகைகளே சாக்ஷி; அவன் யோக்கியன் என்பதற்கு அவன் வாங்கும் கூலி குறைவே சாக்ஷி; நியாயம் தெரியாதவன் என்பதற்கு அவனுடைய அநியாயமில்லாத தீர்ப்புகளே சாக்ஷி. * தன்னோ தன் திரோகத்துக்காக காத்திருக்கும் சாதகப் புள் போல் * தேகமும் வேணும் போலவும்; கரும்பும் சாறும் போலவும் * ஒரு உடலுக்கு எத்தனை எமன்கள் வேண்டுமோ? * கொன்றாங்கனி அழகாயிருந்தும் காயமென்ன; அழகு மட்டுமாக்கப்படாகும் * ஜேஷ்ட புத்திர அவகாசம் புத்திரியான் புத்திரன் ஸ்வீகாரமும் செல்லாதென்று தர்மசாஸ்திரம் கூறுது * நான் செய்த உபகாரம் ஒரு பாக்கெதையும் தங்காது ஒரு தோப்பாகவே மாறிவிட்டது. * ஏணையைப் போய் தலையாரி வீட்டில் சொன்னது போல் * ஆகாயத்தைப் பகல் கொண்டு மறைப்பது போல் * பவளம் பெட்டியைத் திறந்து எடுத்துத் தாங்கள் வாரித்துக் காட்டுவது போலிருந்தது அவள் சிரிப்பு * ஆசையையே இறகாகக் கொண்டு பறந்து திரிகிறார்கள் * யானையின் எறும்பு உருக உள்ள ஒவ்வொரு ஜந்துவுக்கும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு மொழி இருந்து வருகிறது * மனிதன் தன்னைத் தானே அறிவானானால் ஒருநாளும் கர்வப்படமாட்டான் * *

வெற்றி தாகம்:

அவள் அடக்க ஒடுக்கமான நடையல்ல. சற்று வேகம். இருந்தாலும் அவள் அழகோ வியப்பை நடைக் கொடுப்பதென்றால் எவ்வளவு இனித்தும் தெரியுமா எனக்கு? என்று அவள் தாயையே மாற்றிவிட்டது. சிட்டம் சுருங்கி நெளிந்து நகர்கிறாள். பதுமை எக்கம் அவள் நடையை உண்மையில் மெலிந்து விட்டாள். தென்றிய நீரடையும் அவளின் உடலோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவள் போகும் எழிலே ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி. அவளது புன்னகையும் உதட்டில் வரைவதற்கே ஏற்ப வைக்கிறது * மழையும் வெயிலும், ஆற்றின் சலசலப்பும், அதன் மேல் அலையும் நாரையின் வெள்ளைச் சிறகும், கார்வானமும், நிழல் கொத்த ஊசும், மடை நீர் பாயும் பள்ள வயல்களும் நெல் வயலும் உறவாடிக்கிடக்கும், புல்லும் ஓடைகளும் நீர் உண்மையையும் அழகையும் தருகின்றன. * சன்னை நகர்ந்த பின்பும் அலைவோடு மனதுக்குள்ள சக்தி நின்று வருகிறது. மறுபக்கம் அதை வருங்கும் ஊர் குற்றவாளிகளைத் தாவல்பட்டு. * நீராடிவிட்டுத் திரும்பும் போது வண்ணச் சேலையும், காதில் மார்க் குழையும் என்னே காட்சி! வனதேவதையோ! * பெண்களுக்குரிய நாணம் தலைக் காட்டியது அவளிடம். அன்பே வடிந்தெடுத்த வதனம். மீன்களும் வெடித்த இரு கண்ணங்கள். ஒல்கி ஒசிந்த தேகம். உண்மையான பாவங்கள் தீண்டிய மாத்திரம் அழிக்கும் பதுமினி * மணக்கோலம் அலங்கார தேவதை இரத கன்னத்தில் இறுக ஒரு கோடு செய்யும் பாவனை. நெஞ்சில் இடம் ஊற ஊற கொத்தைத் தாக்கினான் * மோகன கோர்த்த ராமய தேவே! நான் பொன்னாக வந்தால், நீ நின்றுடன் சேர் மேனா மனைத்துவிடுவேன். இன்றே நான் வெறும் தும்பு; கேளவி உனக்கு வேற சிவ்வாகின்றேன் * மாளிகையின் சிறந்த வாழ்வு சுட்ட திட்டங்களின் எல்லைக்கு உட்பட்டதல்ல * மனைவி கொடிய இறுதியைப் போல வீட்டே உள்ளவரின் மனக் கோட்டை யாவும் இடிந்து போகின்றன * புதுக் மணமக்கள் இரண்டு பேர் இணைந்து ஒரே மாதிரியாக ஏதேனும் மாறுபடுகின்றான் தான் தண்மையும் வெண்மையும் போல் வாழ்க்கை இணைந்து இருக்கும் * பெருந்தனம் ஒரு கணக்குப் பேரேட்டுக் கூடம். சற்று உற்று நோக்கினால் கணக்கில் எங்கோ தவறு கண்டுபிடிக்க முடியாது * கண்ணுக்கு இன்பமாகத் தாவர காடு போல் இருக்கிறது. யார் என்ன சொன்னாலும், மதயானை வந்த அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் குளிர்ந்து தண்ணீரைப் பருகத் தாங்களாகவே எண்ணி கூறுகின்றன. அதனும் தொந்தரவில்லை இருக்கும்; மற்ற மக்களுக்கு. * ஊர் போகும் வழியில் சோதிடன் சகுனம் *